

Tyrkish Bad

Mille Sol

Tyrkisk bad

Hun sidder alene ved bordet på hotellets morgenmadsterrasse. De andre gæster er endnu ikke stået op. Tonerne fra deres glade fællessang ved hjemkomsten tidligt i morges hænger stadig i luften. Hun kan svagt høre en snorkelyd fra værelset lige over baren. Hun holder øje med tjeneren, som søvndrukkent prøver at holde styr på gårsdagens bon'er og ubetalte regninger.

Det var en god fest aftenen før, men hun var som sædvanligt havnet i en fuldstændig ligegyldig samtale med en midaldrende, fedladen, min-kone-forstår-mig-ikke-forretningsmand, der var taget på ferie alene for at stive sig selv af med en uges regulær duktur, og som i et forsøg på at få hold på sit liv omgav sig med et venindepar, der syntes, han var åh- så- dejlig, og ikke mindst var begejstrede for hans velspækkede tegnebog.

Ensomhedsfølelsen breder sig med et langtrukket suk i hele hendes krop. Beslutsomt rejser hun sig, tager sin taske og sætter kursen mod centrum. Hun går, indtil der kommer en bus, som hun kører med resten af vejen. Der er allerede mange mennesker i basaren her til morgen. De søde og fremmedartede dufte, der sniger sig ind i hendes næsebor, fylder hende med glæde og optimisme. Hun går langsomt, men målbevidst igennem basarens smalle passager, undlader at reagere på tilråbene fra ivrige handlende, der vedholdende prøver at lokke hende med ind i baglokalet til en kop æblete og et forsøg på at sælge af deres overdådige vareudbud. Hun har indprentet sig billedet fra rejsebrochuren af den lille smøge i hukommelsen, og efter et par forsøg i forkerte retninger finder hun endelig stedet.

"Hamam" står der på et kæmpe skilt hen over en bred bueformet dør, og en rød pil peger mod en flisebelagt, bred trappe. "Türkish bath and massage" læser hun på et lille håndmalet skilt ved døren.